

Radical

21

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 463
Simbătă,
26
septembrie
1992
5 lei

STEMA ROMÂNIEI

La Biblioteca Muzeului Brukenthal e o liniște absolută și ceea ce mă impresionează mai mult e faptul că ea aparține cu deosebire bibliotecarului și nu acelora care se adăpostesc de-o ploaie sau așteaptă ora de plecare a trenului de navetă într-o sală de lectură. Nu mai spun ce-i într-o redacție unde, ca pe un peron, se perindă oameni din ce în ce mai feluriți, unul cerându-ți bani ca să mănince o dată după chiorălele de săptămîni, altul să te duci să faci tu o evacuare silită, astronomi, chiromanți, practicanți ai grevei foamei, înși cu o vinătaie sub ochi, contestatari ai unor adevăruri vizibile de la o poartă. Și atunci, ieși de acolo să dai de un colțor de lume așezată, calmă, laborioasă, în care nimic, nici măcar explozia unei bombe atomice, nu deranjează firescul lucrurilor.

Așa, fugind de un punct de fierbere tot mai înalt, de ciocotele dînd afară din urechi, am găsit adăpost în tainița domnului Constantin Iltu, muzeograf la Biblioteca „Brukenthal” și cunoscut heraldist, membru al societăților de profil Adler din Viena, Wapper-Herold din Berlin, Heraldry International din Stuttgart. Subiectul abordat a fost cel al stemei României.

• D-le Iltu, a existat, ca să zic așa, o istorie polemică referitoare la aprobarea acestui însemn național, în forma recent acceptată?

În 1990 „Adevărul” făcea o treabă bună, lansînd o acțiune de presă în care îi solicita pe heraldiști să-și spună părerea. Toți au fost pentru revenirea la stema veche. Pe urmă, după cum știți, problema a fost dezbătută în Parlament, mai cu patos, mai cu zgomot, mai cu calculul că un patriotism strigat e mai efervescent. Normalul a biruit, adică au fost întrebări heraldiști, alți din comisia bucureșteană cît și din provincie, care, toți, și-au repetat părerea afirmată cu doi ani în urmă. Din acest punct de vedere se poate afirma că s-a ținut seama de un criteriu științific și nu de unul politic.

• Totuși față de stema din 1947, cea de azi nu e la fel...

• E adevărat, lipsesc scutul în inimă, coroana regală, mantia de hermină, dat fiind că, actualmente, din punct de vedere constituțional, România are în frunte un președinte. În rest, totul e la fel, scutul mare marcat de un vultur, scutul mic, împărțit armelor provinciilor istorice. Desigur, stema a avut o evoluție ținînd de evenimentele istorice. Delfinii Dobrogei apar în 1881 (după pacea de la Berlin), în 1918, după Marea Unire, locul lor, din cartierul 3, fiind luat de însemnul Transilvaniei.

• Îmi mai puteți spune ceva despre stema Transilvaniei?

În 1765, Maria Thereza, printr-un decret imperial, stabilește stema marelui principat al Transilvaniei, adică un scut împărțit în două, în partea de sus fiind prezent un vultur. Se pare că vulturul Țării Românești a fost inițial corb (adică o pasăre cu aripile adunate) deschiderea aripilor semnificînd independența. În 1918 vulturul de pe stema principatului Transilvaniei va intra, cum spuneam, în cartierul 3 al stemei României.

• Unde se va „aplica” noua stemă?

Pe steag, pe tricolorul nostru, la prefecturi, primării, instituțiile publice. Pe urmă pe monede așa că din nou se va putea spune „cap sau pajură”. În materie de ștampile, aștept să văd cum se va proceda. Adică ori se va reproduce toată stema, ori se va rezuma, asta putînd să însemne, probabil, că se va renunța la vultur, în favoarea scutului mic, conținînd armele provinciilor istorice.

• Ce impact va avea „noua” stemă asupra tinerilor, elevilor?

Unul profund patriotic, educativ. Dacă Transilvania e în stema țării, imaginați-vă, tînarul, elevul, ostașul nu-și pot imagina decît că Transilvania e în trupul țării, că e inalienabilă. Deslușind stema, se realizează o lecție de istorie mult mai profundă decît acelea făcute cu pumnul în masă.

• Vă mulțumesc în numele cititorilor noștri, pentru datele oferite.

Stefan MIHAI

◆ Informații... Informații... ◆

La Galeria de Artă

Marți, 29 septembrie, ora 12,00, Muzeul Brukenthal — Galeria de Artă, vă invită la vernisajul expoziției: „William Hogarth”. Opera gravorului englez este prezentată pentru prima dată în Galeria de Artă Sibiu. Cele 63 de planșe care formează obiectul noii expoziții fac parte dintr-o suită editată de Carl Heinrich Rahl, după 1818.

M. TATU

Greva foamei continuă

Dl. ing. Ghiță Aurelian se află în a șasea zi de greva foamei. Motivele sînt cunoscute, dînsul contestînd candidații propuși pentru alegeri din partea FDSN Sibiu.

Amintim că dumnealui a fost consultat de medic care a constatat o tensiune de 11/7 și o scădere în greutate de 5 kg.

În atenția observatorilor

Voluntarii PRO DEMOCRAȚIA sînt rugați să telefoneze, azi, 26 septembrie, la telefonul 43 30 80, sau duminică 27 septembrie, la telefonul, 41 19 45, în vederea ridicării acreditărilor.

Festivalul european de poezie

În perioada 30 septembrie — 7 octombrie 1992 orașul nostru găzduiește al XIV-lea Festivalul european de poezie. Dintre susținătorii locali ai manifestării să amintim Prefectura, Primăria, Universitatea, Muzeul Brukenthal, Muzeul Civilizației Populare „ASTRA”. Președinte de onoare al Festivalului a fost desemnat poetul Ștefan Augustin Doinaș.

Remember

Biciul și frica

La început a fost biciul, minuit cu dibăcie, sfîrtecînd aburii dimineții, răbind chipuri fără contur, fără speranță, înfricoșînd, lovînd fără încetare fără a alege — capete, miini, trupuri, gînduri ce nu voiau să se supună. Ce i-am opus?

Instinctul de conservare, mai puternic decît conștiința, frica, mai puternică decît disperarea.

Minuirea biciului, amenințarea, sârăcia, frica, ne-au înstrăinat unii de alții, ne-au izolat de ceilalți. Ne-am trezit ascunzîndu-ne în ungherele eele mai întunecate ale celulelor destinate „traului” zilnic. N-am fost numai supt, am fost prizonieri. În propria noastră țară. Și temerici. Un amestec ciudat de tăcere colectivă, de minciună, de supunere lașă, indiferență...

Peste tot, înconjurîndu-ne din ce în ce mai strîns, gardurile de sîrmă ghîmpată. Lagărul se instala, încet, în fiecare încăpere, în fiecare gînd, în fiecare faptă. Temnița, devenită locul nostru obișnuit de manifestare a urii, a șoptelor deznădăjduite, a speranțelor, ne vrăjea, ne condamnă la tăcere la împietrire.

Ce-i putem opune? Dorința noastră de adevăr, de democrație, de dreptate și libertate, speranța de reînnoire în spațiul politic, economic, cultural european. Trebuie să avem curajul de a ne confrunța cu noi înșine, de a ne delimita de ceea ce am fost, pentru ca astfel să știm ce vrem să fim.

Trebuie să ne asumăm prezentul, dar mai ales viitorul...

Adrian DANCU

Al II-lea Congres Național de Biologie „Emil Racoviță”

Iași, 16 — 20 septembrie 1992

După o lungă perioadă de 64 de ani care au trecut de la primul Congres, organizat în anul 1928 la inițiativa renumitului savant E. Racoviță, la Iași a avut loc cel de al II-lea Congres Național de Biologie, un eveniment cu totul remarcabil prin amploarea manifestărilor sale, denumit cu numele marelui savant și explorator român.

Organizarea unui Congres Național de Biologie poate fi socotită o tentativă temerară, cu altă mai mult cu cît pe plan mondial se constată o

tendință contrară — simpozioane pe teme tot mai înguste dar mai bine aprofundate, întruniri de specialiști strict profilați pe un domeniu (desigur puțini), societăți și asociații științifice cu profil tematic extrem de restrîns etc.

Atunci de ce un congres național care și-a propus să întrunească biologi cu cele mai diverse preocupări în domeniul cercetării teoretice, practice productive și învățămîntului? Deoarece aflați la punctul în care un drum s-a sfîrșit și altul începe, s-a a-

preciat că pentru a stabili cu claritate coordonatele viitoarei dezvoltări este nevoie de o diversitate de păreri și o largă consultare, este imperativ necesară respectarea legii conform căreia, într-un sistem, diversitatea optimă asigură integritatea maximă.

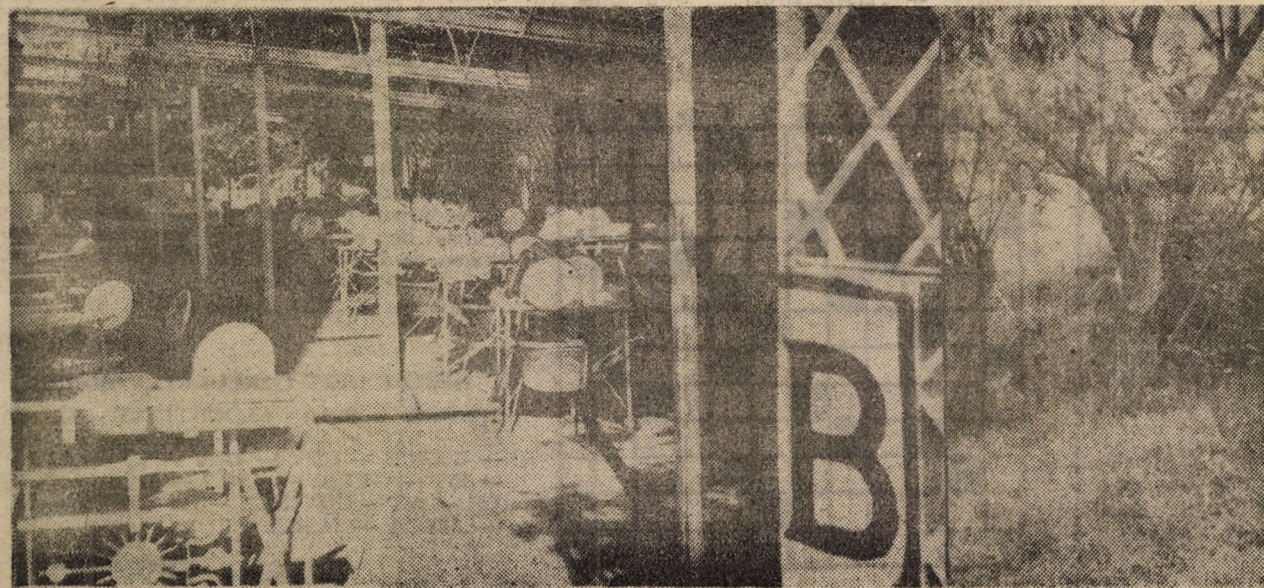
Nimic nu se poate proiecta în viitor, statornic și armonios, fără o pertinentă și profundă cunoaștere a prezentului. Și prezentul se dezvăluie în toată plenitudinea sa, prin confruntarea de idei, bine șlefuite și îndelung elaborate, a-

ducînd cu ele nu numai o autentică încălcare informațională ci și un benefic fior sentimental.

Aceasta a fost atmosfera care a asigurat desfășurarea cu succes a lucrărilor Congresului, în cele peste 20 de secții și subsecții, privind diferite ramuri ale biologiei ca: Morfologie, Citologie, Taxonomie, Fiziolo-

(Continuare în pag. a III-a)

muzeograf drd.
Carmen STĂNESCU
MUZEUL DE ISTORIE
NATURALĂ SIBIU

A venit toamna. Se închid grădinile, se deschid... zărilor.

Foto:
R. BALINT

D'ale revistei

CONSTANTIN TÂNASE

Un uriaș al REVISTEI, a cărui faimă trecuse hotarele țării, iar la Teatrul Cărbuș (teatrul lui Tânase din Capitală) nu se mai găseau bilete cu lunile. În ansamblul pe care-l conducea ca director și ca regizor erau doi comici excepționali: Dan Demetrescu și Antonescu Cărbuș; apoi Maria Tânase, Ioana Radu, Elena Burmaz, Maud Mary — care a jucat și la teatrul sibian Ala Baianova, Zizi Șerban, I. Trestian, Nae Roman; iar mai tirziu Stroe, Vasiliache și mulți alții.

În spectacolele de revistă Tânase îi lua în tarbacă pe toți, de la miniștri și directori pînă la cei cu funcții mai mici. De multe ori cei vizati erau în sală, amuzându-se și ei (fără să-i poarte ranchiună).

Avea un suflet mare. Tîn minte că de multe ori tinerilor fără bani, printre care mă aflam și eu după intrarea publicului în sală, le spunea: „Haideți, voi toți, sus la galerie, repede, în virful picioarelor, să nu aud musca”. Și stăteam ca sfinții, de multe ori într-un picior.

Reclama nasului lui era așa de mare, că noi îl așteptam, după spectacol, să-i vedem uriașa protuberanță. Citeodată, glumind, își dădea nasul la o parte în fața unei doamne

drăguțe zicîndu-i: poftiți, treceți vă rog...”

Și acum vă rog să citiți această „odă a nasului Tânase” pe care am memorat-o pentru dumneavoastră și pe care o asemui cu celebra „baladă a nasului lui Cyrano de Bergerac” de Ed. Rostand.

Odă lui Tânase

O zeilor, mi-ai dat în glumă un nas așa de prelungit
Că spintecă văzduhu-n două și se proptește-n înflorit
Cînd joc pe scenă și pe stele îmi naltă bicisnica trompetă
Observatoarele anunță că-n România-i o cometă
Nemtoacele de la Alhambra uimite tipă: Got sei Dank
Căci nasul meu privit din față îți dă iluzie de tanc.
Cu toate criticile aspre incontestabil ai rămas
Printre talente cel mai mare, o respectabilul meu nas
Aș prefera mai bine moartea, sau să mă calce chiar

tramvaiul
Decit cu ploile de-acuma să dea în tine guturalul
Ar fi curată catastrofă, de mine s-ar alege praful
Să fiu constrîns pe-așa scumpete să-mi fac batista
cit cearceaful
O nas tu singura-mi podoabă,
a treia parte a mea din trup
Izvor de pozne și de glume,
întoarce virful să te pup.
Amici cînd voi muri, deasupra nu vreau nici piatră
funerară
Nu vreau nici sălcii aplecate,
lăsați-mi nasul meu afară
Să-mi țină loc de ornamente
și de cavou și de statui
Și liniștit să se-odihnească tot cîmitiru-n umbra lui.

★
Un martor ocular îmi povestea că după 1944 C. Tânase crezînd că-i ca înainte, cînd putea spune orice, a apărut într-un spectacol — care i-a fost și ultimul — cu miinile pline de ceasuri pînă la coate zicînd:

— Davai ceas, davai soție, harașo tovarășie.

După, publicul îl aștepta la ieșire să-l ovaționeze ca de obicei, însă niște „tovarăși” viteji, brute, l-au luat în pumni, l-au aruncat într-o dubă și dus a fost.

Si cînd te gîndești că mai sint nostalgici.

Actorul Paul MOCANU

Un eveniment de excepție în viața culturală sibiană

Expoziția „Din creația artistică a popoarelor lumii”, vernisată recent la Casa Hermes — Muzeul Civilizației Populare „Astra” constituie un eveniment remarcabil în viața orașului nostru prin faptul că reprezintă inaugurarea primei expoziții de etnografie universală din țară, precum și inaugurarea localului expozițional al Casei Hermes (Piața Mică nr. 11), veritabil edificiu de arhitectură. Trebuie lăudată inițiativa oamenilor care au depus toate eforturile să reabiliteze condiția culturală a acestui lăcaș și

să-i valorifice valențele, în adevăratul sens al cuvîntului.

Definîndu-se ca deschidere spre universalitate, expoziția ne ancorază în lumea insolită a Orientului asiatic, prin derularea unor imagini reprezentative din munca și viața diferitelor etnii, a unor obiecte cu funcționalitate diversă, care prin măiestria execuției și armonia coloristică devin accesibile oricărui suflet însetat de cunoaștere și frumos.

Expoziția este rodul muncii intense, pline de dăruire a unui colectiv inimos, pornind de la alegerea tematicii, de

la selecția cu rafinament și simț artistic a obiectelor prezentate, de utilitate practică, decorativ-ornamentale sau a figurii predominante a Păsării Garudă — devenită în sud-estul Asiei elementul central al ritualurilor de mintuire.

Consistența imaginilor, dar și a obiectelor pline de strălucire, alternarea acestora în planul percepției vizuale și al trăirilor afective, conduc la

crearea acelei atmosfere propice integrării vizitatorului în circuitul civilizației extraeuropene, sugerînd splendoarea și nostalgia lumilor îndepărtate.

Vă recomandăm cu căldură intrarea în acest univers exotic, prilej de evadare din banalitatea existenței cotidiene.

Monica BERGHEZAN

Popas de toamnă

Stînsse culori, de incunabul;
Prin izabelă, nurii copti,
Ca o cadină prin Istanbul
Stă steaua-nfrizuratei nopți.

Se-mbată strasnic adierea
De-un Traminer de altădată,
Pe deal, prin albastrele mătă
Și-ngroapă soarele puterea.

O zi, sau două — de uraniu —
Lumini pe rîu, precum e lava.
Și-n vâl de ametist, Tîrnava
Așterne-n zări lîntolii straniu.

Titus ANDROIC

S-au scuturat toți trandafirii...

ORIZONTAL:

1) Autorul romanului „Trandafir de la Moldova” (Ion) — Cluj. 2) Trandafir — Semnatarul volumului de versuri „Trandafirii roșii” (Volodimir Mikolaiovici). 3) Semnează poemul „Trandafirul brandenburgic” (Simon) — Autoarea volumului „Neliște trandafirului” (Alfonsina). 4) Tras în piept — Abia — „...trandafirului”, lied de George Enescu (neart.). 5) Autorul romanului „Trandafirii amiezii” (Felix) — Calfe! — Fluviu în Japonia. 6) Argint — Primele aforisme! — Glas. 7) Semnatarul poemului „Trandafirii și strugurii” (Maksim Tadeiovici) — Lidia Horomnea. 8) Bun inclusiv pentru trandafiri — Sigla pentru Organizația Națiunilor Unite — În ramură! 9) Neintors! — „Trandafirul...”, titlul unui volum de poezii semnat de Raul Gonzales Tunón. 10) „Acea... și acel trandafir”, poezie apar-

ținînd lui Guido Gezelle — Stat. 11) Semnatarul volumului „Trandafirul public” (Paul) — Trandafir sălbatic. 12) Nume generic dat plantelor și arbuștilor din familia rozaceelor (pl.).

VERTICAL:

1) Ultimele petale de trandafir — Polițai de odinioară — Autorul volumului de proză „Miracolul trandafirului” (Jean). 2) Semnatarul volumului de poezii „Altarul trandafirilor” (Edith Irene) — Rele și sucite! 3) Îi aparține volumul „Trandafirul și ciinele” (Tristan) — Patru roman — Statele Unite ale Americii (abr.). 4) Crustaceu — Autorul volumului de poeme „Soare, fîntîni, trandafiri...” (Sergiu). 5) Hectar — Teposul trandafir... electoral (abr.) — 315 trandafiri! 6) Teșel — Semnează volumul „Trandafirul și crucea” (Alexandr Alexandrovici) — Rîu în Polonia. 7) Îi aparține poezia „Rozele” (St. O.) — Ambarcațiune cu vele. 8) A ședea — Nichel — Notă muzicală. 9) Soi rău! — „Trandafirii... ai Sodomei”, roman semnat de Tibor Bălint (sing.). 10) Autoarea romanului „Un trandafir neoficial” (Iris) — Strămoșii noștri. 11) Împodobirea — Trandafir-de-... alt nume dat actiniei. 12) „Trandafirul purpuriu din...”, celebru film realizat de către cineștii americani — Porțiunea de lăstar destinată înmulțirii unor soiuri de trandafiri (pl.).

Dicționar: VORO, AGA, BRDA, SIO.

Ion GIRONOD

DEZLEGAREA CAREULUI „VORBIRE”

PERORA — SIS — ALOCUTIUNE — LOCALA — ETC — ACIRA — ETER — VU — A — URARE — RTV — DIA — LT — AIURIT — EO — GURES — ISCA — ENA — COZEUR — AE — CUVINTA — L — SUTA — TOT — ADICA — NARA.

George MARINA

Calendar creștin

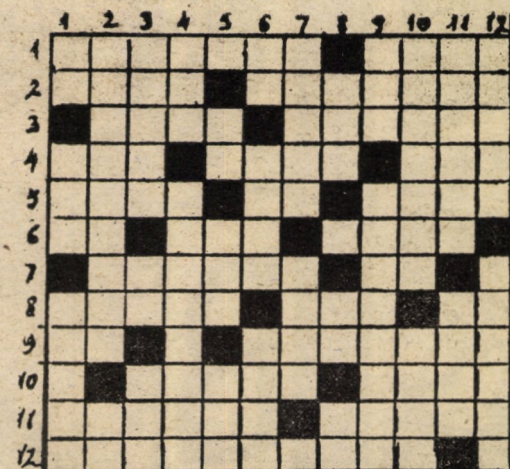
- Sfînta Biserică a rînduit într-a 26-a zi din septembrie praznicul Adormirii Sfîntului Apostol și Evanghelist Ioan Teologul.
- Pe 27 septembrie praznicul Sfîntului Mucenic Calistrat și cei împreună cu dînsul.
- Tot în această zi pomenirea cuvioasei Epilharia (+304) și a Sfîntului Apostol Marcu.
- Într-a 28-a zi din septembrie pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Hariton Mărturisitorul și a Sfîntului Frooroc Baruh.

Luni, 28 septembrie 1992

14,00 Actualități. 14,10 Calendarul zilei. 14,20 Worldnet

Usia. 15,20 Avandpremiera săptămîinii. 15,40 Copiii noștri — viitori muzicieni. 16,00 SOS, natura! 16,30 Muzica pentru toți. 17,00 Actualități. 17,05 Emisiunea în limba maghiară. 18,35 Pro patria. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Tezaur. 20,55 Studioul economic. 21,20 Teatru TV „Week-end de adio”. 22,50 Repriza a treia. 23,15 Actualități. 23,30 Confluente. 24,00 Închiderea programului.

Al II-lea Congres Național de Biologie „Emil Racoviță”

(Urmare din pag. 1-a)

gle vegetală și animală, Microbiologie, Genetică, Zoologia vertebratelor și nevertebratelor, Entomologie, Antropologie, Limnologie, Oceanologie, Ecologie și Ocrotirea Naturii, Istoria Biologiei, Biologia și Școala, Protecția mediului, fiind susținute 669 lucrări de către peste 300 de specialiști prezenți, față de cei 500 participanți înscriși inițial.

Rezumatelor lucrărilor au fost publicate în 2 volume cu un total de 335 pagini și au fost prezentate și susținute peste 100 de lucrări după sistemul „poster”.

Consemnăm prezența unei prestigioase delegații din Republica Moldova, formată din 80 de persoane, academicieni, profesori universitari, cercetători din patru centre de cercetare științifică: Academia de Științe a Republicii Moldova, Universitatea din Tiraspol, Centrul de Cercetare de Fizio-

logie și Genetică din Chișinău, întreaga delegație fiind condusă de ministrul mediului al Republicii Moldova, prof. Dr. I. Dediu.

Din România au fost prezenți reprezentanți din toate Universitățile din țară: de la Iași, București, Cluj, Timișoara, Constanța, Craiova, Galați, Muzele de Științe Naturii, Institutele de Cercetare, Institutul Român de Cercetări Marine Constanța etc.

Participarea noastră la acest Congres, cu o lucrare din domeniul Entomologiei, ne-a prilejuit și revederea cu orașul tineretii studenției și cu profesorii care ne-au îndrumat primii pași în domeniul cercetării, aflați acum printre organizatori: Prof. Dr. C. Toma, membru corespondent al Academiei, președintele Comisiei de Organizare, Prof. Dr. C. Păscă, Decanul Facultății de Biologie, Prof. Dr. Tomescu, de la Facultatea de Biologie din Cluj etc.

Sarcina deosebit de dificilă a organizării acestei memorabile manifestări a revenit Universității din Iași, biologilor de la Facultatea de Biologie, care la inițiativa Societății de Științe Biologice, cu concursul forurilor de resort și al unor bineveniți sponsori, au asigurat condiții extrem de bune de organizare și desfășurare a lucrărilor.

Din confruntarea de idei pe cit de diverse, pe atât de profunde și novatoare, prin vehicularea de informații, critici și observații, s-au născut nu numai gânduri de o incontestabilă valoare pentru biologia românească ci și reale jalonnări ale direcțiilor și ritmului dezvoltării ei ulterioare.

Acesta este un moment important pentru știința biologică românească, pentru a ne racorda la circuitul marilor valori ale umanității și a ne relua locul pe care străluciriile noastre înaintași l-au cucerit și ni l-au lăsat moștenire.

Dialog cu cititorii

• După ce ne povestește cit de greu a reușit să fie primită fetița sa la consultație în data de 24 septembrie a.c., la Policlinica din Hipodrom II, datorită aglomerației și funcționării unui singur cabinet, d-na **Sevastian Violeta** (Calea Dumbrăvii 141) adresează conducerii Direcției Sanitare următoarele întrebări:

1. „De ce mai specializați cadrele medicale în Franța sau le trimiteți la conferințe cu străinii, dacă atunci când avem nevoie de medici pentru copii nu-i găsim la cabinet?”

2. De ce faceți o astfel de planificare a concediilor de odihnă a medicilor în același timp?”

3. De ce nu înlocuiți medicul care este în concediu?”

4. E posibil ca într-o circumscripție sanitară să fie numai un medic pe schimb, care să spună că numai urgențele să rămână la consultație?”

Vă rog insistent să-mi răspundeți.”

• Ca urmare a unor aspecte critice apărute prin intermediul ziarului nostru, **Primăria municipiului Sibiu** aduce la cunoștință dlui **Alexandru Stăncescu** următoarele: „La scrisoarea dvs. prin care sesizați unele aspecte privind funcționarea C.T. 8 Hipodrom, vă comunicăm următoarele:

„În perioada când nu a funcționat centrala pentru apă caldă, aceasta s-a întâmplat din neachitarea subvențiilor de către guvern. Același lucru se întâmplă și la ora actuală, Agenția Centrale Termice mai are de încasat și de la asociațiile de locatari cca 30 000 000 lei. Fondul de rulment existent la ora actuală nu asigură plata taxelor de către agențiile prestatoare de servicii. În final când statul nu va mai subvenționa consumul de gaz metan și energie electrică, gigacaloria va ajunge la 2815 lei față de 220 lei cit a fost până la 4 mai 1992. Agenția Centrale Termice achită din 5 în 5 zile consumul de gaz și curent la Regiile autonome a gazului metan și Renel și nu lunar, cum plătesc asociațiile de locatari. (În final se va ajunge ca la un apartament de 2 camere și 2 persoane taxele să fie de 6500—8000 lei, de aceea este necesară mărirea fondului de rulment). Nu ne rămâne decât să mulțumim dlui viceprimar **Aurel Maxim** și dlui șef-serviciu **Ioan Sturz**, pentru receptivitatea de care au dat dovadă și să sperăm că după alegeri lucrurile vor merge mai bine!”

• Mai mulți cumpărători de la magazinul alimentar „Cedonia” — Hipodrom II, s-au arătat nemulțumiți de grupul celor care stau lângă magazin și discută... politică! Micuții spectatori nu prea au ce învăța, polemica degenerând în invective crase, iar cei mari se iau la hărță! Dl. **Vasile Orlea** (fost deținut politic), a fost agresat două zile la rând de niște inși colorați, opozanți vehemenți ai idealului politic susținut de cel băut. Știm că Poliția nu face propagandă electorală, nu este partinitoare în această campanie, și prin urmare nădăduim că va face ordine și în această zonă, indiferent de partea cui votează agresorii!

• Dl. **Topîrcean Ilie**, veteran de război (str. Șoimului bl. 18, — Sibiu) ne-a rugat să-l ajutăm, pentru că, după cum susține, în loc să i se dea pământul pe care l-a primit la terminarea războiului, în Păuca (în locul numit „La Buturoi”) i s-a dat pământ într-un loc mai rău, de care este nemulțumit. Printr-o adresă de la Prefectură însă se neagă cele afirmate de dl. Topîrcean și se refuză cererea acestuia. Nu ne rămâne să facem decât un apel la comisia de abuzuri, pentru acest caz.

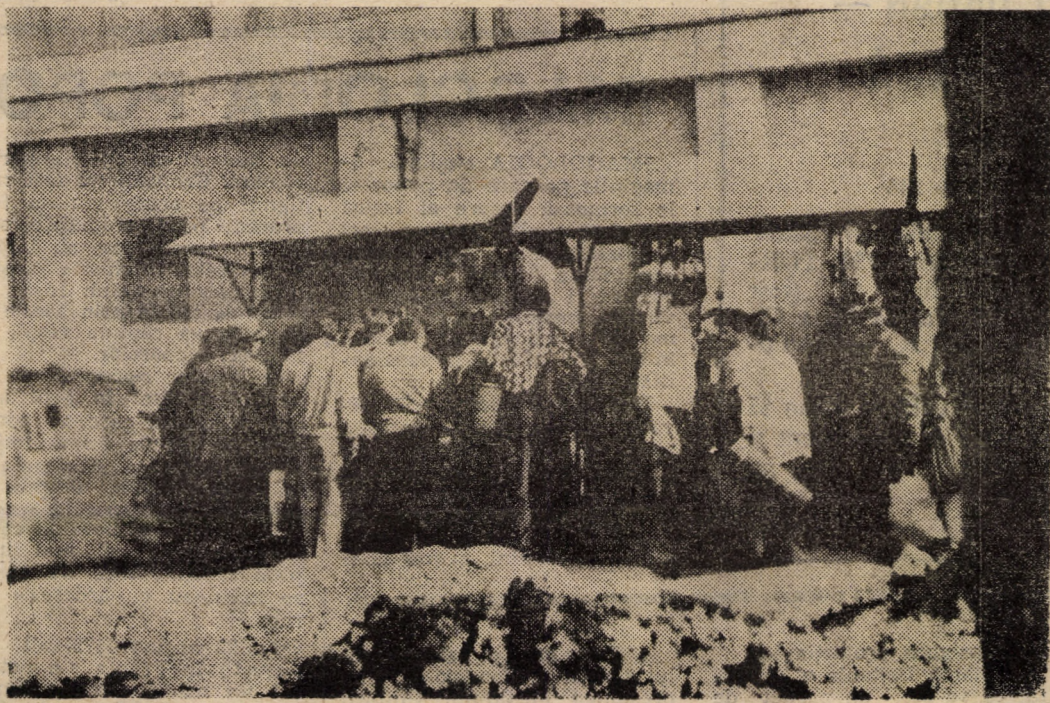
Gabriela BĂLAN

Vinzarea activelor, la zi

Au fost anunțate prin Monitorul Oficial spre vânzare 75 de active în județul Sibiu. Dintre acestea s-au vândut 9 active (Alcom Cislădie — 1, Cibinjum Com Sibiu — 1, Fructo Med — 7), în perspectivă având prevăzute licitații la PIM, Med Impact Mediaș (etapa a doua, pentru că la prima nu s-au prezentat ofertanți), Transilvania Com Mediaș (1 active), Central SA Mediaș (5 active), Cibintex SA Sibiu (1 active).

Dl. Director **Mihai Oprea** de la Agenția Națională pentru privatizare — Direcția Teritorială Sibiu, ne-a precizat că și la celelalte active s-a ajuns într-un stadiu avansat, la finalizarea dreptului de proprietate (fără de care o vânzare este neinducată). Aspectele juridice au fost rezolvate, actualmente majoritatea societăților comerciale sînt în stadiul final la departamentul de resort sau Notariat.

Gabriela BĂLAN

La chioșcul din imagine (Piața Teatrului) nu se vînd active ci marfă adusă de bișnițarii ruși.

Foto: R. BALINT

Bellum omnium contra omnes

Multă vîlvă se face astăzi în jurul conceptului de naționalism. Se pare că trăim o epocă de expansiune fără precedent a spiritului etnic, înțeles nu doar ca matrice stilistică a valorilor general-umane, ci mai ales ca instinet gregar, ca formă de opoziție exclusivistă a unui grup împotriva altuia. Sint agitate peste tot în lume, alături de principiile „drepturilor individuale ale omului”, cele ale „drepturilor colective ale minorităților (sau majorităților) etnice”. Un grup minoritar vrea să fie considerat ca entitate distinctă între hotarele unui stat, în aceeași măsură în care grupul majoritar vrea să fie „stăpîn la el acasă”.

Sînt reacții firești ale erei post-totalitare, de prăbușire a imperiilor și de regrupare a omenirii după alte ideologii decât cea iluministă (care a dominat și mai domină încă în bună parte spiritul european) sau cea utopic-socialistă (prezentă încă, sub forme mai mult sau mai puțin explicite, în mentalitatea unor continuatori sau urmași ai dogmei comunistului).

Dar dacă, să zicem, s-ar

scula din morți un locuitor de acum două secole al indiferent cărei țări din lume, ar rămîne pur și simplu perplex de zgometul stîrnit în jurul „problemei naționale”. Atîtea secole a vieții omenirea fără să facă nicio discriminare națională (cel mult una reli-

Mai există valori ?

gioasă, de civilizație sau de stare socială) încă acest război al tuturor (grupărilor etnice) contra tuturor pare, dintr-o perspectivă mai amplă asupra istoriei, un fenomen pur și simplu ridicol. Și, culmea, e nici măcar nu e bazat pe dorința unui grup de a-și asuma mijloace de subzistență în detrimentul altuia (ceea ce ar fi de înțeles din punctul de vedere al instinctului biologic, al luptei darwiniste pentru existența fizică) ci pe un orgoliu al apartenenței la o anumită naționalitate. Și, cu cit această

naționalitate e mai necunoscută în istorie, cu atît pare mai agresiv puritană în domeniul etnic.

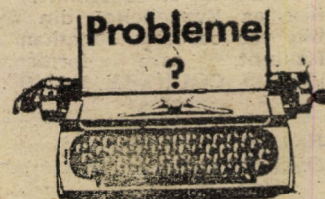
Să fie, oare, un semn al degradării ireversibile a conceptului de umanitate, al împărțirii acesteia în mai multe „umanități”? Așa se pare, de vreme ce sirbul nu se vrea pus în aceeași oală cu croatul, maghiarul cu românul, rusul cu georgianul, chebul cu slovacul etc. Da, fiecare e de acord cu paneuropenismul (ba chiar cu mondialismul), cu condiția ca fiecare să poarte cîte o etichetă cu înscrisul apartenenței naționale și să fie pus la cîrma „umanității”. Și aceasta nu pentru simplă definiție filosofică a diversității, ci pentru că sirbul se crede superior croatului, croatul sirbului, ciuvașul rusului, arabul evreului, evreul goiului ș.a.m.d. Și, oricît ar părea de ciudat, toate aceste convulsii etnice pleacă de la un principiu, în esența lui pozitiv, creator de istorie și civilizație, generator al umanismului contemporan: dreptul popoarelor la autodeterminare.

Vasile AVRAM

Am o diplomă!

Cît este de strînsă legătura între existență și proprietate ne arată și faptul că verbele care exprimă aceste noțiuni sînt auxiliare: A FI și A AVEA. Nu știu dacă ritmul lent al devenirii noastre din nivelul etnografic, are vreo legătură cu faptul că între aceste auxiliare nu avem și pe A DEVENI, cum este cazul limbii germane cu WERDEN. Comuniștii au încercat să separe pe a fi de a avea, dar au bîgat de seamă că primii care vor să se aibă sînt ei înșiși și, mai apoi, că ei înșiși trebuie să aibă. De exemplu, școlile. Drept pentru care școlile au devenit birouri de eliberat diplome. Industria de diplome nu a însemnat o activitate de educație și de instrucție corespunzătoare, ci susținerea prin forme fără fond a acțiunii politice comuniste. Sintem în inflație de diplome, dar în criză de profesionalism. Un paradox al deceniilor de comunism, verbul a avea a învins pe a fi. Omul are diplomă de contabil, de exemplu, dar contabil nu este.

Ion UNGUREANU

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut legitimație de serviciu, pe numele DUCU DUMITRU, eliberată de „Indes” Sibiu. O declar nulă. (1337)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

• Vind struguri en gros Sauvignon și Fetească Drăgășani. Telefon 948/11752, după ora 20,00. (1318)

• Vind apartament două camere (cărămidă). Telefon 41 42 16. (1328)

• Vind „Opel” Rekord, fabricație 1975, cu piese de rezervă. Telefon 41 53 10 sau 44 03 35 după ora 16. Preț convenabil. (P.G.)

• Cumpăr junkers. Telefon 42 44 41. (P.G.)

DIVERSE

S.C. „MECANICA” S.A. Mirșa anunță licitație publică în data de 30.09.1992, ora 9,00, la sediu, pentru următoarele mijloace fixe:

— tractoare, autobuze, multicare, automacarale, remorci, motostivuitoare, autoateliere.

Taxa de înscriere este de 800 lei, participanții vor depune 10% din valoarea mijloacelor fixe la care operează până în data de 29.09.1992, ora 14. Informații la telefon 92/55 03 21, int. 253.

GERMAN EXPRESS vă invită în Germania cu autocarul, în 30 septembrie, 12, 21, și 31 octombrie a.c. Telefon 44 46 48. (1220)

REGIA AUTONOMĂ JUDEȚEANĂ DE TRANSPORT URBAN — TURSIB — R. A. — SIBIU —

Calea Dumbrăvii nr. 133—135

Pentru o mai bună deservire a publicului călător sibian, începând cu data de 1 octombrie 1992, TURSIB R.A. Sibiu, prelungește traseul liniei 12 (fost ICEMENERG — GARA C.F.R.) până la Piața Cibin, pe următorul traseu: GARA C.F.R. — N. TECLU — RIULUI — PIATA CIBIN.

Rugăm pe această cale publicul călător sibian să călătorească pe cât posibil pe bază de abonament și să facă opinie împotriva PERSOANELOR care nu prezintă legitimația de călătorie.

— 401 —

VIZITA DE URGENTĂ

BANYA LUKA — Lordul Owen și trimisul Națiunilor Unite — Vance au efectuat ieri o vizită de urgență în orașul Banya Luka din Bosnia-Herțegovina, aflat sub ocupație sârbă. Din acest loc au venit știri alarmante privind campania de purificare etnică, intimidare, atacuri cu explozive.

• Cel doi medietori au întâlnit pe liderul sârb Karadžić.

• Președinții Croației și Bosniei au ajuns la o înțelegere suplimentară acordului din iulie, de sprijin reciproc militar.

• ONU a avertizat în legătură cu întoarcerea refugiaților croați în zone rămase periculoase din cauza luptelor, că nu are posibilitatea

de a asigura protecția lor.

• Marea Britanie a anunțat că va oferi un pachet de ajutoare în valoare de 12,5 milioane dolari, pentru victimele războiului civil din fosta Iugoslavia.

FLASH

• Ieri urma a fi inaugurată o nouă serie de explorări ale planetei Marte, care are anotimpuri ca și pe Pământ. Nava cosmică americană va lua imagini până la dimensiunea unui om. Se așteaptă a se lămurii misterul canalelor de pe Planeta Roșie, asemănătoare albiilor de riuri. Vor fi lansate spre solul planetei, dispozitive penetratoare ce vor lua probe de sol de la o adâncime de până la un metru, vor înregistra temperatura, eventualele urme de apă, date seismice. În anii 1994—1996, va urma o misiune ruso-japoneză.

• Un nou conflict ruso-ucrainian, de data aceasta nu în Marea Neagră, ci tocmai în Antarctica, unde două baze ale fostei URSS sînt controlate acum de ucrainieni.

Jesus Country Band

Duminică, 27 septembrie, la biserica Evanghelică din Sibiu vor concerta Jonathan & Laurent, care formează „JESUS COUNTRY BAND”.

Ora oficială de iarnă

Ora oficială de iarnă va începe duminică 27 septembrie, ora zero, când ceasurile dumneavoastră trebuie date înapoi cu o oră.

TAVI REISEN transportă persoane cu autocare „Neoplan”, pachete, lăzi până la Köln. Telefon 43 11 57; 43 12 95. (1317)

Dr. BAIER IOAN, șeful secției ortopedie, Spitalul Județean Sibiu, anunță pacienții că își reia activitatea în secție și la cabinet în data de 1 noiembrie 1992. (1340)

ANIVERSARE

Colegii de redacție, cei vechi, care i-au zis Bătrîne, pe cînd era tînăr, precum și cei tineri care au avut parte de un gurú cu un suflet la fel de tînăr al lor îi urează redactorului șef, **TRAIAN SUCIU**, „La mulți ani!”

REDAȚIA

IMAGOLOGIA POPOARELOR (I)

IMAGOLOGIA studiază imaginile pe care un popor și le formează despre el însuși sau despre alte popoare ori comunități. Fiecare popor sau comunitate, prin educație, cultură și obiceiuri, își desăvîrșește imaginea psihofizică, morală și socială, în scopul întăririi și afirmării personalității sale.

Hordele barbare, prin năvălirile lor repetate asupra altor popoare, sedentare și pașnice, au creat o imagine de groază și disperare, prin crimele, jafurile și robia în care i-au tirat pe cei cotropiți. Mii de creștini au fost ucși

de Nero și de alți împărați romani. Creștinii au fost răstigniți pe cruce sau au fost aruncați pradă animalelor sălbatice. Aceste acte au întărit și dezvoltat premisele răspîndirii creștinismului. Însă imaginea creată prin aceste asasinat și călăii clerului catolic procedau la cele mai cumplite chinuri, care de obicei se terminau cu arderea pe rug.

La 23 august 1572 (alt 23 august) în Franța s-a petrecut un măcel sălbatic împotriva protestanților. Aceasta a fost noaptea Sfințului Bartolomeu. Bieții oameni se odihneau după o zi de trudă. Peste ei au năvălit zbirii autorităților care au masacrat mii de oameni pașnici, numai pentru că aveau o altă credință religioasă.

Milioane de victime, asasinat la ordinul lui Hitler și Stalin, sint pilde grațioase ale ororilor comise în secolul XX.

Din aceste exemple, ca și din multe altele, se trage concluzia de netăgăduit că, pe lângă forțele democratice, mai funcționează o altă forță, distructivă: extremismul. Extremiștii, odată ajunși în vârful piramidei, prin incitări și dezbinări cultivă crima și nedreptatea între cetățeni, între naționalitățile ce viețuiesc la un loc, și chiar între state. Abuzul de putere devine politică de stat.

După 23 august 1944, cei circa 1000 de comuniști din România, fideli Moscovei, au reușit să-și înmulțească numărul cu toți cei certați cu munca, ba chiar și unii legionari au devenit pauperiști. Au măcelărit opoziția, au frînt rezistența adevăraților luptători români, refugiați în munți. Peste 300.000 de țărani, intelectuali și muncitori au fost exterminați. Mulți și-au găsit sfîrșitul LA CANAL, în gropile cu var nesfîrșit.

Imaginea poporului român s-a format în decursul a do-

uă mii de ani. S-a păstrat ca atare, prin puterea morală și fizică de rezistență, prin omenie și bunătate, prin curajul în războaie de care a dat dovadă. Numai prin vitejia poporului nostru s-a putut păstra glia străbună. Prin luptă, românii s-au impus față de popoarele hrăpărețe care au rivnit la bogățiile noastre. Din cele mai vechi timpuri, istoria creată și trăită de popor, a vindurii în frunte pe bravi domnitori, revoluționari și regi, a făcut ca insula noastră de latinitate să reziste în pofida vitregiilor veacurilor.

Omenia și cinstea românilor erau proverbiale și ele au atras atenția străinilor care ne vizitau. Casele țărănilor nu erau incuiate cu te miri ce broaște speciale. O simplă limbă de lemn (nu cea „modernă”, a comuniștilor!), manevrată cu un cirlig (sic!) bloca ușa de la intrare, semn că gazda e plecată...

Această omenie de veacuri a durat până în 1944, cînd „marele nostru frate de la răsarit” ne-a „fericit” cu cea mai josnică și inacceptabilă doctrină: comunismul. În fruntea țării s-au cocoțat Ana Pauker, Vasile Luca, Iosif Chișinevski, Al. Bîrlădeanu, Walter Roman, Silviu Brucan, Nikolschi și alți păgîni, dușmanii României și ai poporului român. Acești briganzi, slugile fidele ale lui Stalin, prin cea mai neagră teroare, prin crimă și jaf, au schilodit sufletul poporului român, care a suferit mutații negative, încît o nouă imagine s-a format: imaginea ipocriziei, necinstei, minciunii, a genocidului moral și cultural. S-a mers prea departe. Străinii ne-au etichetat drept „mămăliga” și spunea despre noi, în deridere, că: „mămăliga nu explodează”...

Mămăliga a explodat în decembrie 1989. Dar această explozie spontană nu a fost controlată de conducătorii firești ai poporului român; ea a fost înșușită de oameni de rea credință, sau de incompetenți. Istoria s-a repetat: mulți dintre conducătorii fiind străini ca etnie, iar alții foste și actuale slugi ale Kremlinului.

(va urma)

Vasile GIURGIU
— veteran de război —